

A négy evangélista (magyarázatok szerint) más-más hangsúlyokkal állítja eléink Jézus Krisztust. Máténál mint Király jelenik meg, Márknál mint a tökéletes Szolga (az Úr Szolgája, ld. Ézs 42,1; 52,13). Lukács azt hangsúlyozza, hogy ember, János azt, hogy Isten. Ezek nem ellentmondások, hanem Isten csodálatos terve és munkája, amin az ember csodálkozik, és dicséri Istent.

Nemcsak a megtérésünkör, később is jó erre rácsodálkozni. Hívőknek szól a „Krisztus-himnusz” (Fil 2,5–11) is, amely szintén megemlékezik ezekről az „ellentétekről”: „Isten formájában lévén... szolgálai formát vett fel... embernek bizonyult... megalázta magát, engedelmes volt a kereszthalálig... Isten felmagasztalta”. Az evangéliumokban is megjelenik a „másik oldal”: Máté is beszél arról, hogy Jézus szolgál (Mt 20,28), Márk is beszél arról, hogy Jézusnak hatalma van. „Úgy tanít, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók” (Mk 1,22; Mt 7,29).

Jézus úgy tanít és úgy szolgál, hogy abban meglátszik az Ő hatalma. Más tanítók azt mondhatták: „így szól az Úr”; vagy az Úr nevében űztek ördögöket; Jézus a saját nevében teszi ezeket: „Én pedig azt mondom nektek...” (Mt 5,22.28.32.34.39.44); itt is saját maga űzi ki az ördögöt: „némulj el, és menj ki belőle”.

Ki milyen választ ad, amikor Jézus hatalmával találkozik? Az ördögös nem maga beszél, hanem a tisztátalan lélek szól belőle, az mondja: „tudom, ki vagy”. Tudja, hogy ki Jézus, és azt is tudja, mi vár rá: számára nincs kegyelem, mert ellenáll Istennek. Az ember számára van, ha már nem áll ellen, hanem meghódol Jézus Krisztus előtt. A tisztátalan lélek azt kérdezi: „azért jöttél, hogy elpusztíts minket?” – de Jézus az embert megszabadítja ettől, és attól kezdve az ember bizonyosságot tehet róla, hogy „milyen nagy jót tett vele Jézus” (Mk 5,20).

Az emberek nem tudják, ki van közöttük, csak ezt kérdezik: „milyen új tanítás ez”. Csak később kezdenek el azon gondolkodni: hátha Jézus a megígért Messiás. Akkor vita lesz ebből (Jn 7,40–44), és nem térnek meg. Megtérés csak abból lesz, ha Isten saját maga vonz valakit és jelenti ki magát neki (Mt 16,17; Jn 6,44). Az ilyen embert nem emberek győzték meg, ezért eltéríteni sem tudják Krisztustól.

Minket sem arra küldött el az Úr, hogy vitázzunk, győzködjünk embereket, akik nem akarnak hinni. Arra küldött el, hogy hirdessük az evangéliumot minden teremtménynek (Mk 16,15), mert az „Isten ereje (hatalma) minden hívőnek üdvösségére” (Róm 1,16).

Jézus szolgál – azzal is, amikor sok beteget meggyógyít, sok ördögöt kiűz. A szolgálatban elfáradhatott Ő is, de nem a pihenés erősíti meg, hanem az imádkozás, a beszélgetés az Atyával (35. v.). Ő az Úr Szolgája, az Atyának engedelmeskedik. Igaz, hogy „mindenki Őt keresi”, de neki nem ennek kell megfelelnie; Ő azért jött, hogy az ígét hirdesse (38. v.), megtérésre hívjon: „térjete meg és higgyetek az evangéliumban”. Az evangélium Ő maga. Jézus arról tanított, hogy az írások róla tesznek bizonyosságot. Tanításában, csodáiban, abban, ahogy emberekkel beszélt, ahogy megbocsátott a bűnösnek (Jn 8,11, Lk 23,34), a halálával és a feltámadásával megmutatta, hogy Ő az, akiről az ígéretek szólnak. Ennek az evangéliumnak – vagyis magának Jézus Krisztusnak – a hirdetését bízta rá tanítványaira és a benne hívőkre. Ma mi vagyunk a tanítványai és a szolgálói. Róla kell bizonyosságot tennünk tanítással (de nem vitával), megbocsátással, áldozatokkal, amiket azért hozunk, hogy mások is megismerjék Őt. „Az az

indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is volt.” Nem „olyan indulat”, hanem *az az* indulat. „Legyen bennetek” – mert Ő készségesen adja; akadály csak az lehet, ha én nem akarom.

Jézus szolgál, és amit tesz, abból meglátják, hogy Ő Úr. Ha az Ő indulata, alázata van bennünk, abból megláthatják, hogy ez nem a miénk, nem emberi indulat, és nekünk el kell tudnunk mondani, hogy mi Őhozzá tartozunk. Ma így hirdeti az igét.

Jézusnak akkor azt mondták: „mindenki téged keres”. A csodákért, a gyógyulásért, a démonoktól való szabadulásért. Ő azt akarja, hogy aki keresi, Önmagáért keresse. Erre törekedjünk mi is: Ő maga „kelljen nekünk”, ne csak az ajándékai; Őt magát keressék és ismerjék meg mások, azok is, akiket Ő ránk bízott.

Mk 2,17

Amikor ezt Jézus meghallotta, így szólt hozzájuk: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket.”